1964 ఎస్.సి.ఆర్ (సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు) (5) 37

జమునా సింగ్ తదితరులు

వర్సెస్

భడాయి షా

(బి.పి.సిన్హా, సి.జె., ఎం.హిదయతుల్లా, కె.సి.దాస్., గుప్తా జె.జె.)

క్రిమినల్ ట్రయల్ - ఒక ఫిర్యాదుపై నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు - కోడ్ లోని 16వ అధ్యాయంలోని నిబంధనల ప్రకారం మేజిస్ట్రేట్ విచారణ జరిపితే- సెక్షన్ 417 (3) - కోడ్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ ఔచిత్యం, 1898 (1898 నాటి 5), సెక్షన్ 190(1), 200 - 204, 417(3) కింద ఫిర్యాదుదారుడు నిర్దోషిగా ప్రకటించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అప్పీల్ చేయాలి.

తనపై దుండగులు లాఠీలతో దాడి చేశారని, తన జేబులో ఉన్న కరెన్సీ నోట్లను బలవంతంగా లాక్కున్నారని ప్రతివాది సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ కు ఫిర్యాదు చేశారు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 200 కింద విచారణ పూర్తి చేసిన తరువాత, మేజిస్ట్రేట్ ఈ క్రింది ఉత్తర్వును జారీ చేశారు "ఫిర్యాదును ఎస్.ఎ.లో పరిశీలించారు. నేరం కాగ్నిజబుల్. కేసు నమోదు చేసి 12.12.56లోగా నివేదిక ఇవ్వాలని ఎస్ ఐ వైకుంఠపూర్ కు సూచించారు. చివరకు పోలీసులు ఛార్జిషీట్ దాఖలు చేసి పిటిషనర్లను సెషన్స్ కోర్టుకు అప్పగించినప్పటికీ విచారణ నిర్దోషులుగా ముగిసింది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 417(3) కింద ప్రతివాది అప్పీలుపై హైకోర్టు నిర్దోషులుగా విడుదల చేసిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేయడంతో పాటు పీనల్ కోడ్ సెక్షన్ 395 కింద నిందితులను దోషులుగా నిర్ధారించి రెండేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది. ఈ కేసులో సెక్షన్ 417(3) కింద తమపై కేసు పెట్టలేదని, పోలీసు నివేదిక ఆధారంగానే కేసు పెట్టారని పిటిషనర్ల తరఫున హైకోర్టుకు విన్నవించారు.

1) క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 16వ అధ్యాయంలోని వివిధ నిబంధనల ప్రకారం విచారణ జరిపేందుకు మేజిస్ట్రేట్ తన మనసులోని మాటను తన ముందు ఉంచినప్పుడు, ఫిర్యాదులో పేర్కొన్న నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు భావించాలి. అయితే అతను తన మనస్సును అటువంటి ప్రయోజనం కోసం కాకుండా సెక్షన్ 156 (3) కింద దర్యాప్తుకు ఆదేశించడానికి లేదా దర్యాప్తు ప్రయోజనం కోసం సెర్చ్ వారెంట్ జారీ చేయడానికి ఉపయోగిస్తాడు. అతను ఏదైనా నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నాడని చెప్పలేము.

ఆర్.ఆర్.చారి వి. స్టేట్ ఆఫ్ యు.పి., [1951] ఎస్.సి.ఆర్. 312 మరియు గోపాల్ దాస్ వి. అస్సాం రాష్ట్రం, ఎ.ఐ.ఆర్. 1961 ఎస్.సి. 986, దరఖాస్తు చేసింది.

ప్రస్తుత కేసులో మేజిస్ట్రేట్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 200 ప్రకారం చర్యలు తీసుకున్నారని, ఫిర్యాదులో పేర్కొన్న నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నారని స్పష్టమవుతున్నందున, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 156(3) కింద కాకుండా సెక్షన్ 202 కింద మాత్రమే దర్యాప్తునకు ఆదేశించే అధికారం ఆయనకు ఉంది. అందువల్ల, మేజిస్ట్రేట్ తన ఉత్తర్వులో "కేసును స్థాపించడానికి" అనే పదాలను ఉపయోగించినప్పటికీ, అతను వాస్తవానికి కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 202 ప్రకారం చర్యలు తీసుకుంటున్నాడని భావించాలి.

మేజిస్ట్రేట్ ఆదేశాలు జారీ చేయడానికి ముందే పరిగణనలోకి తీసుకున్నందున పోలీసు అధికారుల నివేదిక వచ్చిన తర్వాత అదే నేరాన్ని కొత్తగా పరిగణనలోకి తీసుకునే అవకాశం లేకపోలేదు. ఆ తర్వాత పోలీసులు సమర్పించిన నివేదిక ఆధారంగా కాకుండా ఫిర్యాదు ఆధారంగా కేసు నమోదు చేశారు. అందువల్ల అప్పీలు సెక్షన్ 417(3) కిందకు రాదనే వాదనను తోసిపుచ్చాలి.

(2) క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 202 ప్రకారం కేసు నమోదు చేసి నివేదిక పంపాలని పోలీసులను ఆదేశించిన మేజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వులను సక్రమంగా, సహేతుకంగా

చదవాలి. కాబట్టి అధికార పరిధి లేకుండా వ్యవహరించారనే వాదనను అంగీకరించలేం. కనీసం కేసు పెట్టాలని పోలీసులను కోరినంత వరకు ఆయన అక్రమంగా వ్యవహరించారని చెప్పవచ్చు కానీ, అది న్యాయం విఫలం కావడానికి కారణమైందని భావించడానికి కారణం లేకపోలేదు.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం. 56, 1960 నాటిది.

1957 క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.63లో పాట్నా హైకోర్టు 1959 నవంబర్ 27న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ల తరఫున డి.పి.సింగ్.

ప్రతివాదిగా తరఫున కె.కె.సిన్హా.

అక్టోబర్ 4, 1963. ఈ మేరకు జస్టిస్ దాస్ గుప్తా తీర్పు వెలువరించారు.

ఈ ఏడుగురిపై భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 395, సెక్షన్ 323 కింద అభియోగాలు మోపిన అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి శరణ్ ఈ రెండు అభియోగాల నుంచి నిర్దోషులుగా విడుదల చేశారు.

ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే, 1956 నవంబర్ 15 న బైకుంత్పూర్ పోలీస్ స్టేషన్ పరిధిలోని టియోటిత్కు చెందిన భద్రై సాహ్ అనే వ్యాపారి పటువా కొనడానికి వెళుతుండగా, ఏడుగురు పిటిషనర్లు లాఠీలతో అతన్ని చుట్టుముట్టి, తన వద్ద ఉన్న డబ్బును అప్పగించాలని డిమాండ్ చేశారు. భదాయ్ వద్ద రూ.250 ఉన్నా వాటిని ఇచ్చేందుకు నిరాకరించాడు. పిటిషనర్లలో ఒకరైన కేశో సింగ్ తన జేబులో ఉన్న కరెన్సీ నోట్లను బలవంతంగా లాక్కోవడానికి ప్రయత్నించగా భదాయ్ అతని చేతిని పట్టుకుని అలారం మోగించాడు. దీనిపై పిటిషనర్లంతా లాఠీలతో దాడి చేయగా, అతను కిందపడటంతో కేశో సింగ్ జేబులో ఉన్న డబ్బును లాక్కున్నాడు. దీంతో భదాయి 1956 నవంబర్ 22న గోపాల్ గంజ్ సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో ఫిర్యాదు పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. మేజిస్ట్రేట్ అతనిని

క్షుణ్ణంగా విచారించిన తరువాత 1956 డిసెంబర్ 12 లోగా కేసు నమోదు చేసి నివేదిక ఇవ్వాలని బైకుంత్ పూర్ పోలీసు సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ను ఆదేశించారు. చివరకు పోలీసులు చార్జిషీట్ దాఖలు చేసి నిందితులను సెషన్స్ కోర్టుకు అప్పగించారు. సెషన్స్ విచారణ, ఇదివరకే చెప్పినట్లుగా, పిటిషనర్లందరినీ నిర్దోషులుగా ప్రకటించడంతో ముగిసింది.

నిర్దోషిగా విడుదల చేసిన ఉత్తర్వులపై భద్రై సాహ్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 417(3) కింద పాట్నాలోని హైకోర్టులో అప్పీల్ దాఖలు చేశారు. మరుసటి రోజు హైకోర్టుకు చెందిన ఇద్దరు న్యాయమూర్తులు "అప్పీలును విచారిస్తాం" అని ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. ఈ అప్పీలు మరో ఇద్దరు అనుభవజ్ఞులైన న్యాయమూర్తుల ముందు విచారణకు వచ్చింది, వారు "సాక్ష్యాల విశ్వసనీయతను అంచనా వేయడానికి ఎటువంటి నిజమైన ప్రయత్నం లేకుండా ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యాలను సరైన ప్రమాణాలతో తిరస్కరించారని" మరియు ప్రాసిక్యూషన్ కేసు సాక్ష్యాల ద్వారా పూర్తిగా రుజువైందని అభిప్రాయపడి, నిర్దోషులుగా విడుదల చేసిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 395 కింద పిటిషనర్లను దోషులుగా నిర్ధారించి వారికి శిక్ష విధించారు. రెండేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది.

హైకోర్టు ఇచ్చిన ఈ ఉత్తర్వులను సవాల్ చేస్తూ ఈ కోర్టు స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ దాఖలు చేసింది.

క్రి మినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 417(3) కింద నిర్దోషులుగా విడుదల చేసిన ఉత్తర్వులపై ఈ కేసులో హైకోర్టులో అప్పీల్ చేయలేదన్నది అప్పీల్ కు మద్దతుగా వినిపించిన ప్రధాన వాదన. 1955 నాటి సవరణ చట్టం XXVI ద్వారా సెక్షన్ 417 లోని ఈ నిబంధన కోడ్ లో ప్రవేశపెట్టబడింది, ఫిర్యాదుపై కేసు నమోదు చేయబడినప్పుడు నిర్దోషిత్వానికి వ్యతిరేకంగా అప్పీలు చేసుకునే హక్కును ఫిర్యాదుదారునికి ఇస్తుంది. ఈ కొత్త చట్టానికి ముందు నిర్దోషుల తీర్పుపై అప్పీలు చేసుకునే హక్కు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి మాత్రమే ఉండేది. సబ్-ఎస్ లో కొత్త నిబంధన ఫలితం. 3. ఒక ఫిర్యాదుపై నమోదైన కేసులో హైకోర్టు కాకుండా మరే

ఇతర కోర్టు అయినా నిర్దోషిగా ఉత్తర్వులు జారీ చేస్తే, ఈ విషయంలో ఫిర్యాదుదారుడు చేసిన దరఖాస్తుపై హైకోర్టు నిర్దోషి ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక సెలవును మంజూరు చేయవచ్చు మరియు అటువంటి సెలవు మంజూరు చేసినప్పుడు ఫిర్యాదుదారుడు అటువంటి అప్పీలును హైకోర్టుకు సమర్పించవచ్చు. ఈ హక్కు కేవలం ఫిర్యాదుపై నమోదైన కేసులకు మాత్రమే పరిమితం కావడం గమనార్హం. తమపై కేసు ఏ ఫిర్యాదుపై పెట్టలేదని, పోలీసుల నివేదిక ఆధారంగానే కేసు పెట్టారని పిటిషనర్ల తరఫున వాదించారు.

ఈ నియమావళిలో "కేసు యొక్క సంస్థ" అనే పదాలకు ఎటువంటి నిర్వచనం లేదు. అయితే అందులోని నేరాన్ని కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడే కోర్టులో కేసు పెట్టవచ్చని స్పష్టంగా, వివాదాస్పదం కాదు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 190(1)లో నేరాలను మేజిస్ట్రేట్లు గుర్తించే వెసులుబాటు ఉంది. అటువంటి జాగ్రత్తలను తీసుకోవడానికి ఇది మూడు మార్గాలను అందిస్తుంది. మొదటిది అటువంటి నేరంగా పరిగణించబడే వాస్తవాల ఫిర్యాదును స్వీకరించడం; రెండవది అటువంటి వాస్తవాలను లిఖితపూర్వకంగా రాయడం - అంటే, నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవాలు - ఏ పోలీసు అధికారి చేసినది; మూడవది ఒక పోలీసు అధికారి కాకుండా మరెవరి నుంచైనా లేదా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క స్వంత పరిజ్ఞానం లేదా అటువంటి నేరం జరిగిందనే అనుమానంతో వచ్చిన సమాచారంపై. సెక్షన్ 193 ప్రకారం సెషన్స్ కోర్టులు తీసుకునే నేరాలను ఆ విషయంలో పూర్తి అధికారం ఉన్న మేజిస్ట్రేట్ పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. సెక్షన్ 194 ప్రకారం కోడ్ లో పొందుపరిచిన విధంగా హైకోర్టు ఇచ్చిన హామీ మేరకు నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

ఈ నిబంధనలను పరిశీలిస్తే మేజిస్ట్రేట్ ఒక నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు, అటువంటి నేరంగా పరిగణించబడే వాస్తవాల ఫిర్యాదును స్వీకరించినప్పుడు, మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో ఒక కేసును ఏర్పాటు చేస్తారు మరియు అటువంటి కేసు ఒక ఫిర్యాదుపై

స్థాపించబడుతుందని స్పష్టమవుతుంది. మళ్ళీ, మేజిస్ట్రేట్ అటువంటి రాతపూర్వక నివేదికపై ఏదైనా నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు. ఏ పోలీసు అధికారి చేసిన వాస్తవాలు ఇది పోలీసు నివేదికపై మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో పెట్టిన కేసు.

పిటిషనర్లను మొదట నిర్దోషులుగా ప్రకటించి, ఆ తర్వాత దోషులుగా నిర్ధారించిన కేసును ఫిర్యాదుపై నమోదు చేశారో లేదో నిర్ణయించడానికి, గోపాల్ గంజ్ సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ నవంబర్ 22 న తన కోర్టులో దాఖలు చేసిన భదయ్ సాహ్ ఫిర్యాదుపై ప్రశ్నార్థకమైన నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నారో లేదో తెలుసుకోవడం అవసరం. 1956 లేదా 1956 డిసెంబర్ 13 నాటి సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ నివేదిక ఆధారంగా. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 16వ అధ్యాయంలోని వివిధ నిబంధనల ప్రకారం విచారణ జరిపేందుకు మేజిస్ట్రేట్ తన మనస్సును వర్తింపజేసినప్పుడు, ఫిర్యాదులో పేర్కొన్న నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. అయితే ఆయన తన మనసులోని మాటను అలాంటి ప్రయోజనం కోసం కాకుండా సెక్షన్ 156(3) కింద విచారణకు ఆదేశించడం లేదా దర్యాప్తు కోసం సెర్చ్ వారెంట్ జారీ చేయడం వల్ల అతను ఏదైనా నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నాడని చెప్పలేము. ఆర్.ఆర్.చారి వర్సెస్ కేసులో ఈ కోర్టు ఈ తీర్పును వెలువరించింది. యుపి (1) లో మరియు మళ్ళీ గోపాల్ దాస్ వి. అస్సాం రాష్ట్రం(2).

మా ముందు ఉన్న కేసులో భదాయి సాహ్ ఫిర్యాదును స్వీకరించిన మేజిస్ట్రేట్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 200 కింద అతన్ని విచారించారు. ఫిర్యాదుపై నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే మేజిస్ట్రేట్ వెంటనే ఫిర్యాదుదారుడిని, హాజరైన సాక్షులను ప్రమాణ స్వీకారంపై విచారించాలని ఆ సెక్షన్ పేర్కొంది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 200 కింద మేజిస్ట్రేట్ జరిపిన ఈ విచారణలో ఫిర్యాదులో పేర్కొన్న నేరాలను మేజిస్ట్రేట్ పరిగణనలోకి తీసుకున్నారనడంలో సందేహం లేదు. అటువంటి పరీక్షను పూర్తి చేసి, దాని సారాంశాన్ని 200వ సెక్షన్ ప్రకారం రాతపూర్వకంగా నమోదు చేసిన తరువాత మేజిస్ట్రేట్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని

సెక్షన్ 204 ప్రకారం వెంటనే ప్రక్రియను జారీ చేయవచ్చు లేదా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 203 కింద ఫిర్యాదును కొట్టివేయవచ్చు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 202 ప్రకారం ఈ కోర్సుల్లో ఏదో ఒకటి తీసుకునే ముందు చర్యలు తీసుకునే వెసులుబాటు కూడా ఉంది. ఆ సెక్షన్ మేజిస్ట్రేట్ కు "ఫిర్యాదు చేసిన వ్యక్తుల హాజరును బలవంతం చేసే ప్రక్రియను వాయిదా వేయడానికి మరియు కేసును స్వయంగా విచారించడానికి లేదా అతను మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ కాకుండా వేరే మేజిస్ట్రేట్ అయితే, అతనికి సబార్డినేట్ గా ఉన్న మేజిస్ట్రేట్ లేదా ఒక పోలీసు అధికారి చేత విచారణ లేదా దర్యాప్తు చేయమని ఆదేశించడానికి అధికారం ఇస్తుంది. లేదా ఫిర్యాదులోని నిజానిజాలు లేదా అసత్యాన్ని నిర్ధారించే ఉద్దేశ్యంతో తనకు తగినదిగా భావించే ఇతర వ్యక్తి ద్వారా." ఒకవేళ అటువంటి దర్యాప్తు లేదా విచారణకు ఆదేశించినట్లయితే, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 203 కింద మేజిస్ట్రేట్ ఏదైనా చర్య తీసుకోవడానికి ముందు దర్యాప్తు లేదా విచారణ యొక్క ఫలితాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 200 కింద విచారణ పూర్తి చేసి, అందులోని సారాంశాన్ని నమోదు చేసిన మేజిస్ట్రేట్ ఈ విధంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేశారని మేము కనుగొన్నాము :-

'ఫిర్యాదును ఎస్.ఐ.లో పరిశీలించారు. నేరం కాగ్నిజబుల్. కేసు నమోదు చేసి 12.12.56లోగా నివేదిక ఇవ్వాలని ఎస్ ఐ బకుంత్ పూర్ కు సూచించారు.

మేజిస్ట్రేట్ "ఒక కేసును స్థాపించడానికి" అనే పదాలకు బదులుగా "దర్యాప్తు కోసం" అనే పదాలను ఉపయోగించినట్లయితే, ఆ ఉత్తర్వు స్పష్టంగా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 202 (1) కింద ఉంటుంది. మేం ఆలోచించం. అతను "ఒక కేసును స్థాపించడానికి" అనే పదాలను ఉపయోగించిన వాస్తవం ఏదైనా తేడాను కలిగిస్తుంది. ఫిర్యాదు అందిన వెంటనే మేజిస్ట్రేట్ నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని గమనించాలి. ఆయన పట్టించుకోకుండా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 156(3) కింద కేసును పోలీసులు దర్యాప్తు చేయాలని ఆదేశించి

ఉండవచ్చు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 156(3) కింద కాకుండా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 202 కింద మాత్రమే పోలీసులు విచారణకు ఆదేశించగలరు. ఫిర్యాదులో పేర్కొన్న నేరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ఆయన క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 200 ప్రకారం చర్యలు తీసుకున్నారని, సెక్షన్ 156(3) కింద కాకుండా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 202 కింద మాత్రమే విచారణకు ఆదేశించే అధికారం ఆయనకు ఉందని స్పష్టమవుతోంది. 1956 నవంబరు 22 నాటి ఈ ఉత్తర్వులో మేజిస్ట్రేట్ "కేసు పెట్టడానికి" అనే పదాలను ఉపయోగించినప్పటికీ, వాస్తవానికి క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 202 ప్రకారం అతను చర్య తీసుకుంటున్నాడని, ఇది చట్టంలో అతనికి చర్య తీసుకోవడానికి అర్హత ఉన్న ఏకైక సెక్షన్ అని భావించడం సముచితం.

సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ ఫిర్యాదు కాపీని నిర్మాణ నివేదికలో మొదటిదిగా పరిగణించి నిందితులపై "ఛార్జిషీట్" సమర్పించినంత మాత్రాన ఎలాంటి తేడా ఉండదు. 1956 నవంబర్ 22న మేజిస్ట్రేట్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను పరిగణనలోకి తీసుకుని, పోలీసు అధికారి ఇచ్చిన నివేదిక క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 173 ప్రకారం నివేదికగా భావించినప్పటికీ, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 202 ప్రకారం మాత్రమే నివేదికగా పరిగణించాలి.

పోలీసు అధికారి నివేదికపై మేజిస్ట్రేట్ చర్యలు తీసుకోవచ్చని కోడ్ లోని 190వ సెక్షన్ లోని నిబంధనలను ఆధారం చేసుకుని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ 1956 నవంబర్ 22న మేజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వులు జారీ చేసినప్పుడు పోలీసు అధికారి నివేదిక అందిన తర్వాతే పరిగణనలోకి తీసుకుంటారని, ఆ నివేదిక వచ్చిన తర్వాతే పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. వాస్తవానికి 1956 డిసెంబరు 13 తర్వాత కోడ్ లోని సెక్షన్ 173 ప్రకారం చార్జిషీట్ రూపంలో స్వీకరించబడింది. అయితే క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 200 ప్రకారం మేజిస్ట్రేట్ ఇప్పటికే ఫిర్యాదుదారుడిని విచారించడం ఈ వాదనకు అడ్డంకిగా మారింది. ఆ

విచారణ ఆయన గమనించిన దాని ఆధారంగా కొనసాగింది మరియు ఈ చర్య నేపథ్యంలో అతను "కేసు నమోదు చేసి 12.12.56 లోగా నివేదిక ఇవ్వాలని బైకుంత్పూర్ సబ్ ఇన్స్పెక్టర్కు ఆదేశాలు జారీ చేసినప్పుడు అప్పటికే పరిగణనలోకి తీసుకోలేదని చెప్పలేము."

మేజిస్ట్రేట్ తన ప్రకటనకు ముందే చర్యలు తీసుకున్నారు. పోలీసు అధికారి నివేదిక అందిన తర్వాత అదే నేరాన్ని కొత్తగా పరిగణనలోకి తీసుకునే అవకాశం లేదని ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొన్నారు. 1956 నవంబర్ 22న భద్రి సాహ్ ఫిర్యాదు మేరకు ఈ కేసు నమోదైందని, ఆ తర్వాత బైకుంత్ పూర్ పోలీస్ సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ సమర్పించిన పోలీసు నివేదిక ఆధారంగా కాదని నిర్ధారణకు వచ్చే అవకాశం లేకపోలేదు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 417(3) ప్రకారం అప్పీల్ లేదనే వాదనను తోసిపుచ్చాలి.

పిటిషనర్ల తరఫున లేవనెత్తిన తదుపరి వాదన ఏమిటంటే, అనుభవజ్ఞులైన అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన నిర్దోషి ఉత్తర్వులలో హైకోర్టు జోక్యం చేసుకోవడం సమర్థనీయం కాదు. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల సాక్ష్యాలను అనుభవజ్ఞులైన అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి ఏ ప్రాతిపదికన తిరస్కరించారో, సాక్ష్యాల విశ్వసనీయతను అంచనా వేయడానికి సెషన్స్ జడ్జి నిజమైన ప్రయత్నం చేయలేదని హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడటానికి గల కారణాలను మా ముందు ఉంచారు. హైకోర్టు ఈ విషయాన్ని పూర్తిగా, జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, సాక్ష్యాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి, సాక్ష్యాలను అంచనా వేయడం వల్ల న్యాయం ఘోరంగా విఫలమైందనే నిర్ధారణకు వచ్చినట్లు స్పష్టమవుతోంది. నిర్దోషుల తీర్పుల జోక్యానికి సంబంధించి వరుస కేసుల్లో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాలను హైకోర్టు సరిగ్గా పాటించింది. కాబట్టి సాక్ష్యాధారాలను మనమే పునఃపరిశీలించుకోవడాన్ని సమర్థించేది ఏదీ లేదు. సాక్ష్యాధారాల్లోని కొన్ని భాగాలను మా ముందు ఉంచినందున, అటువంటి సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, హైకోర్టు నిర్ణయం సరైనదని మేము సంతృప్తి చెందాము అని చెప్పడం సముచితమని మేము భావిస్తున్నాము.

పిటిషనర్ల తరఫున లేవనెత్తిన తదుపరి వాదన ఏమిటంటే, అనుభవజ్ఞులైన అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి జారీ చేసిన నిర్దోషి ఉత్తర్వులలో హైకోర్టు జోక్యం చేసుకోవడం సమర్థనీయం కాదు. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్షుల సాక్ష్యాలను అనుభవజ్ఞులైన అసిస్టెంట్ సెషన్స్ జడ్జి ఏ ప్రాతిపదికన తిరస్కరించారో, సాక్ష్యాల విశ్వసనీయతను అంచనా వేయడానికి సెషన్స్ జడ్జి నిజమైన ప్రయత్నం చేయలేదని హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడటానికి గల కారణాలను మా ముందు ఉంచారు. హైకోర్టు ఈ విషయాన్ని పూర్తిగా, జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, సాక్ష్యాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి, సాక్ష్యాలను అంచనా వేయడం వల్ల న్యాయం ఘోరంగా విఫలమైందనే నిర్ధారణకు వచ్చినట్లు స్పష్టమవుతోంది. నిర్దోషుల తీర్పుల జోక్యానికి సంబంధించి వరుస కేసుల్లో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాలను హైకోర్టు సరిగ్గా పాటించింది. కాబట్టి సాక్ష్యాధారాలను మనమే పునఃపరిశీలించుకోవడాన్ని సమర్థించేది ఏదీ లేదు. సాక్ష్యాధారాల్లోని కొన్ని భాగాలను మా ముందు ఉంచినందున, అటువంటి సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, హైకోర్టు నిర్ణయం సరైనదని మేము సంతృప్తి చెందాము అని చెప్పడం సముచితమని మేము భావిస్తున్నాము.

ఫలితంగా అప్పీల్ కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..